

Concert zondag 15 februari 2009

Lavinia Meijer

Hotel Vennendal Nunspeet

randmeer
concerten

Inhoud

Programma

Over Lavinia Meijer

Toelichting bij het concert door Hans Maas

Foto's concert Ronald Brautigam 1 februari 2009

Beknopt overzicht programma 2008/9

Contactadressen en concertlocaties

A decorative graphic consisting of seven red circles of varying sizes, arranged in a diagonal line from the bottom left towards the top right. The circles have a slight shadow, giving them a 3D appearance.

**randmeer
concerten**

9e Randmeerconcert - seizoen 2008/2009
zondag 15 februari 14.00 uur
Hotel Vennendal - Nunspeet

Lavinia Meijer - harp

J. Ibert
(1890-1962)

Selectie uit 'Six Pièces'
Scherzetto
Ballade
Fantaisie

I. Yun
(1917-1995)

In Balance

C. Salzedo
(1885-1961)

Uit 'Trois Morceaux'
Variations sur un thème dans le style ancien

~ Pauze ~

R. Hirose
(1930-heden)

Elegia for Harp

M. Flothuis
(1914-2001)

Pour le tombeau d'Orphée

A. Caplet
(1879-1925)

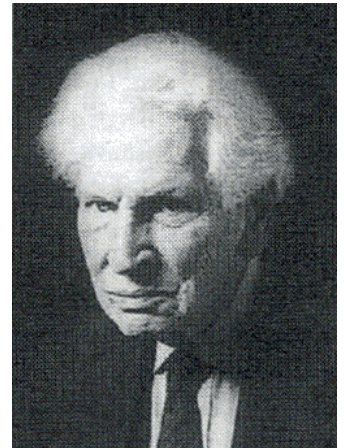
Divertissements à la française et à l'espagnole

P. Patterson
(1947-heden)

Bugs
I. 'Late-night Ant-ics'
II. 'The Lonely Locust'
III. 'Mosquito Massacre'

Isang Yun

Marius Flothuis

Paul Patterson

"Dat Meijer de harp in technisch opzicht volledig de baas is, spreekt eigenlijk vanzelf. Belangrijker is dat alles wat ze speelt, of het nu een fuga van Bach is, een romantisch werkje van Fauré, of het katachtige, plezierigmoderne Spiders van Paul Patterson, vol is van kleur en leven. Dat bereikt ze niet alleen door de individuele lijnen elk hun eigen dynamische curve te geven, maar ook door het arsenaal aan timbres waarover ze beschikt. Die tintenrijkdom reikt van het getsjirp van krekeltjes tot een orkestrale majesteit." (Volkskrant, oktober 2006)

"Mijn doel is de solokant van de harp te laten horen. De harp beschikt over heel veel mogelijkheden die vaak bij het publiek nog onbekend zijn." (Lavinia Meijer)

LAVINIA MEIJER (1983) werd op 11 jarige leeftijd toegelaten tot de "Jong Talentafdeling" van het Utrechts Conservatorium bij Erika Waardenburg. In 2003 behaalde zij haar *Bachelor of Music (cum laude)* aan het Utrechts conservatorium en in 2005 haar *Master of Music (cum laude)* aan het Amsterdams conservatorium, waarbij zij alleen composities van de laatste 30 jaar speelde.

Lavinia volgde masterclasses bij gerenommeerde harpisten als Jana Bouskova, Isabelle Moretti, Daphne Boden, Natalia Shameyva, Emilia Moskvitina, Maria Graf, Skaila Kanga en Susann McDonald. Vanwege haar brede interesse volgde zij ook een jazzcursus bij jazzharpist Park Stickney. Ook volgde zij interpretatielessen bij Theo Olof (viool), Walter van Hauwe (blokfluit) en Willem Brons (piano) met de muziek van Scarlatti en Bach. In 2004 kwam haar cd '1685' uit, met muziek van Händel, Bach en Scarlatti, waarvoor zij enkele préludes en fuga's uit Bach's "Das Wohltemperierte Klavier" had bewerkt voor de harp.

Marco Borggreve©

Lavinia won 1e prijzen bij het Prinses Christina Concours (1997), de Stichting Jong Muziek Talent Nederland (1996, 1998) en het Nederlands Harp Concours (1997, 2004).

Bij de meest prestigieuze internationale harpconcoursen behaalde zij een 2e prijs bij het *International Harp Competition* in Lausanne (1998), 3e prijs bij het *International Harp Competition* in Lille (1999), 1e prijs bij het *International Harp Competition* in Brussel (2000), 3e prijs bij het *International Harp Competition* in Israël (2001), 2e prijs bij het *Reinl-Wettbewerb* in Wenen (2002) en een 3e prijs bij het *Sixth International USA Harp Competition* in Amerika (2004), waar zij de eerste Nederlandse ooit was, die een plaats in de finale kon bemachtigen.

Daarnaast won zij ook de prijs voor de beste vertolking van *Visions in Twilight* van Garrett Byrnes en het Harp Concerto in Bes gr.t. van Georg Friedrich Händel. In 2005 kreeg zij de 1e prijs bij het Vriendenkrans concours van Het Concertgebouw in Amsterdam.

In hetzelfde jaar ontving zij uit handen van Herman Krebbers de Edese Cultuurprijs 2005 voor haar prestaties en toewijding om de harp als solo-instrument te promoten.

In december 2006 is haar de Fellowship van de Borletti Buitoni Trust uit Londen toegekend.

In Juni 2007 kreeg zij samen met violist Tjeerd Top de MeesPierson Award in de Kleine Zaal van het Concertgebouw Amsterdam.

In 2007-2008 trad Lavinia op in de serie "Rising Stars" en concerteerde zij in Keulen (Philharmonie), Amsterdam (Het Concertgebouw), Parijs (Cité-de-la-Musique), Wenen (Musikverein), Birmingham (Symphony Hall), Athene (Concert Hall), Brussel (Paleis voor schone kunsten), Luxemburg (Philharmonie), Stockholm (Konserthus) en New York (Carnegie Hall).

Lavinia wordt regelmatig uitgenodigd om als soliste op te treden in Europa, Azië en Amerika. Zij trad solistisch op met orkesten, zoals het *Residentie Orkest*, het *Radio Symfonie Orkest*, het *Radio Kamer Orkest* en het *Israel Philharmonic Orchestra*.

Ook werd zij uitgenodigd om tijdens verschillende festivals (Grachtenfestival Amsterdam, Schleswig-Holstein festival) en Wereld Harp Congressen te spelen (in Praag, Genève en Dublin). Voor dit jaar is zij uitgenodigd om tijdens het Internationale Harpfestival in Belgrado te spelen.

In 2004 maakte zij een tournee in de serie 'Het Debuut' door Nederland samen met het Jenufa Kwartet. In 2006-2008 zal Lavinia optreden in de serie "Rising Stars" en concerteren in Keulen (Philharmonie), Amsterdam (Het Concertgebouw), Parijs (Cité-de-la-Musique), Wenen (Musikverein), Birmingham (Symphony Hall), Athene (Concert Hall), Brussel (Paleis voor schone kunsten), Luxemburg (Philharmonie), Stockholm (Konserthus) en New York (Carnegie Hall).

Marco Borggreve

Als een ambassadrice voor de harp probeert Lavinia naast het spelen van minder bekende harpmuziek van vroegere componisten ook componisten van nu te stimuleren om voor de harp te schrijven.

In oktober 2006 had zij een succesvol concert samen met het Aurelia Saxofoon Kwartet (Muziekgebouw aan het IJ, Amsterdam) waar zij niet alleen nieuwe transcripties van Caplet, Debussy en Ravel speelden, maar ook twee Wereldpremières van Nederlandse componisten (Carlos Michans en Wijnand van Klaveren). Beide Wereldpremières waren speciaal voor Lavinia en het Aurelia Saxofoon Kwartet geschreven.

In maart 2007 heeft Lavinia samen met violist Tjeerd Top, plaatsvervangend concertmeester van het Koninklijk Concertgebouw Orkest, een wereldpremière van de Amerikaanse componist Garrett Byrnes uitgevoerd in Het Concertgebouw in Amsterdam. In april 2007 heeft Lavinia samen met het Radio Kamer Filharmonie, o.l.v. Thierry Fischer, een wereldpremière uitgevoerd van Carlos Michans in Vredenburg in Utrecht.

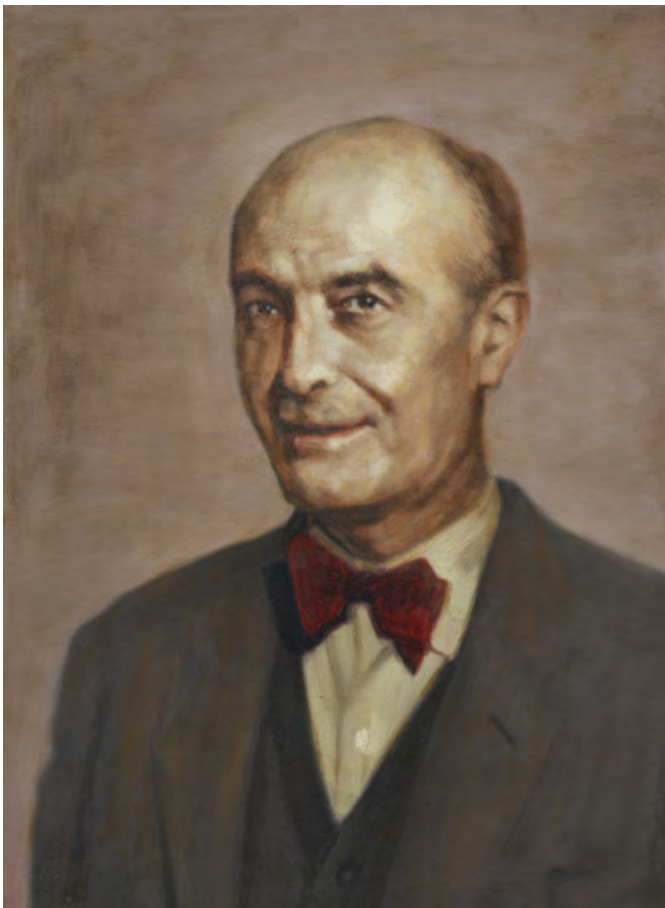
Lavinia bespeelt een harp, haar ter beschikking gesteld door het Nationaal Muziekinstrumenten Fonds.

U kunt meer informatie over Lavinia Meijer vinden op haar website: www.laviniamelijer.com

Kanttekeningen bij dit concert

Het is geen toeval dat we in een harprecital relatief veel Franse muziek horen. De harp was al voor 1800 geliefd in Frankrijk, de moderne concertharp is een Franse uitvinding, en vanaf het begin hebben vooral Franse componisten veel voor deze harp geschreven.

Jacques Ibert was wat jonger dan zijn landgenoten Caplet en Salzedo, van wie we later in dit programma werken horen. Hij behoorde tot dezelfde generatie als bijvoorbeeld Milhaud en Poulenc, maar hoewel zijn ideeën sterk overeenkwamen met de hunne maakte hij geen deel uit van de fameuze *Les Six*, die begin jaren 20 zo sterk de aandacht trokken. Dat kwam mede doordat Ibert tijdens de Eerste Wereldoorlog in het Franse leger moest dienen. De *Six pièces* voor harp solo dateren uit deze tijd, toen Ibert pas was afgestudeerd maar zijn eigenlijke carrière nog moest beginnen. Het startschot daarvoor kwam in 1919 met het winnen van de prestigieuze Prix de Rome. De *Six pièces* zijn dus een vroeg werk. Ze staan in hun klank nog vrij dicht bij de evenwichtige, beheerste muziek van Iberts leermeester Fauré – de geestige en briljante stijl waarmee hij in de jaren 20 en 30 beroemd werd moest nog komen. Componeren voor harp vergt een grondige kennis van de mogelijkheden van het instrument, en waarschijnlijk heeft Ibert zich hiervoor laten adviseren door de harpiste Lily Laskine, die maar een paar jaar jonger was dan hij.

Jacques Ibert

De muziek van de Koreaanse componist **Isang Yun** wordt gekenmerkt door tegenstellingen. Dit hangt gedeeltelijk samen met de Taoïstische levensbeschouwing, waarin de begrippen Yin en Yang centraal staan, maar de tegenstellingen in Isang Yuns werk komen ook voort uit zijn veelbewogen leven. Toen hij geboren werd was Korea geannexeerd door Japan; hij studeerde zowel in Korea zelf als in Japan. Tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog maakte hij deel uit van de beweging die vocht voor de Koreaanse onafhankelijkheid, wat hem al gauw in de gevangenis deed belanden. Na de bevrijding kreeg hij in de jaren 50 de kans verder te studeren in Duitsland, waar hij zich de modernste Europese compositie-technieken grondig eigen maakte. Hij vestigde zich in West-Berlijn. In 1967 werd hij uit Berlijn ontvoerd door de geheime dienst van de Zuid-Koreaanse dictatuur, die hem verdacht van spionage voor Noord-Korea – hij had socialistische sympathieën. Een aanvankelijk doodvonnis werd later omgezet in levenslange gevangenisstraf, maar o.a. acties van de westerse intelligentsia leidden uiteindelijk tot zijn vrijlating en verbanning. Hij keerde terug naar Duitsland en werd in 1971 Duits staatsburger. Het evenwicht waar *In Balance* (1987) naar verwijst is er een van uitersten, in vele opzichten.

Carlos **Salzedo** was, anders dan zijn naam doet vermoeden, een geboren Fransman, maar wel van Spaans-Joodse afkomst. Zijn beide ouders waren musici, en Carlos – die toen nog Léon heette – begon al piano te spelen toen hij drie was, en te componeren op zijn vijfde. Een wonderkind dus. Hij was al twaalf toen zijn vader besloot dat hij nog een tweede instrument moest kunnen bespelen. Dat werd de harp, en in 1901 deed hij, zestien jaar oud, op één dag eindexamen op beide instrumenten. Daarnaast studeerde Salzedo overigens ook compositie. Het was vooral de harp waarmee hij de rest van zijn leven carrière maakte, maar aanvankelijk trad hij ook nog als pianosolist op. Al voor 1914 was hij enkele jaren harpist in de New York Philharmonic onder leiding van Toscanini, en na de Eerste Wereldoorlog emigreerde hij definitief naar de V.S. Hij deed grondig onderzoek naar de klankkleurmogelijkheden van de harp, en mede daardoor zorgde hij voor, zoals de componist Ernst Bloch het uitdrukte, een nieuw concept van harp spelen. Hij had dan ook een grote invloed op het componeren voor harp van talrijke twintigste-eeuwse componisten, tot aan avant-gardisten als Boulez en Berio. Verreweg de meeste van Salzedo's eigen composities zijn voor de harp, maar hij schreef, anders dan vele andere instrumentale virtuozen, ook wel voor andere bezettingen. De *Trois Morceaux* zijn geschreven in 1913, een periode waarin zijn stijl nog erg onder de invloed stond van Debussy en Ravel.

Carlos Salzedo

Ryohei **Hirose** studeerde in de jaren kort na de Tweede Wereldoorlog in Tokyo aan de Nationale Universiteit voor Schone Kunsten en Muziek piano, harmonie en compositie – een opleiding in Westerse muziek dus, hoewel zijn docenten Japanners waren. Direct na zijn studie raakte Hirose zeer geïnteresseerd in traditionele Japanse instrumenten, waar hij zeer dramatische werken voor schreef. Zijn componeren voor westerse instrumenten werd hierdoor sterk beïnvloed, bijvoorbeeld doordat hij gebruik maakte van bijzondere, expressieve spelmannieren, die de klankkleur van een instrument volkomen transformeren en die in de Japanse traditie al eeuwen werden toegepast. Later bracht Hirose verschillende bezoeken aan India om klassieke Indiase muziek te bestuderen, wat leidde tot een soort 'pan-Aziatische' stijl, met o.a. invloeden van Indiase raga's (toonsoorten), die sterk verschillen van zowel westerse als traditionele Japanse toonsoorten. Lavinia Meijer zal zelf een korte toelichting over de in 1994 geschreven *Elegia* geven.

De titel van *Pour le tombeau d'Orphée* van de Nederlandse componist **Marius Flothuis** geeft aan dat deze zich in zijn muziek meer verwant voelde met de Franse muziek (Fauré, Debussy, Ravel) dan met de Duitse. Hij deelde met de Fransen een diepe afkeer van overdreven gevoelsuitdrukking; een componist moest volgens hem niet met zijn emoties te koop lopen. Flothuis was dus eerder een classicist dan een romanticus. Hij had o.a. muziektheorie, piano en musicologie gestudeerd, maar als componist was hij autodidact. Zijn oeuvre is zeer omvangrijk en omvat werken voor allerlei bezettingen, met uitzondering van opera. Zijn productiviteit is des te opvallender omdat hij vele jaren belangrijke functies in het Nederlandse muzikaleven vervulde. Zo was hij o.a. artistiek leider van het Concertgebouworkest. Daarna werd hij hoogleraar muziekwetenschap aan de Universiteit in Utrecht (1974-1982). Hij gold als een groot Mozart-kenner, en was van 1980 tot 1994 voorzitter van het Zentralinstitut für Mozart-Forschung in Salzburg. *Pour le tombeau d'Orphée*, 'Voor het graf van Orpheus', de mythologische zanger van de oude Grieken, is opgedragen aan de grote Nederlandse harpiste Phia Berghout. Het stuk heeft als ondertitel 'Danse élégiaque'; het is een soort rituele treurdans in wat Flothuis zelf omschreef als oude strophische versmetra.

André Caplet

Van **Caplet**, succesvol dirigent en assistent van Debussy, konden we nog geen jaar geleden de *Conte fantastique* voor harp en strijkkwartet horen. De beide *Divertissements* voor harp solo stammen officieel uit hetzelfde jaar, maar de *Conte fantastique* was eigenlijk een bewerking van een ouder stuk, en behoort met zijn verwijzing naar een griezelig en geheimzinnig verhaal van Edgar Allen Poe duidelijk tot de symbolistische periode van rond 1900. Met deze *Divertissements* laat Caplet blijken dat hij net als de meeste van zijn Franse tijdgenoten na 1920 een veel luchtiger soort muziek wilde schrijven, zonder diepzinnige buitenmuzikale betekenissen. De eerste, *À la française*, is een eerbetoon in eigentijdse stijl aan de rijke Franse traditie, zoals ook Ravel bijvoorbeeld had gedaan in zijn *Tombeau de Couperin*; de tweede, *À l'espagnole*, past in een andere, rijke Franse traditie: Spaanse folklore was al sinds het midden van de negentiende eeuw heel populair in het Franse muziekleven.

Bugs van Paul **Patterson** is in dit programma het enige stuk uit de eenentwintigste eeuw. 'Bugs' betekent zoveel als 'insecten', 'beestjes', of zelfs wel 'ongedierte'. Het is het tweede werk voor harp solo van deze Britse componist, een soort vervolg op zijn *Spiders* ('spinnen') uit 1985 ('van huis uit' is Patterson overigens zelf trombonist). Hij schreef het in opdracht voor de

Paul Patterson

grote Harp Gala Dag van de Royal Academy of Music, die plaatsvond op 27 november 2003. Het wil een geestig, feestelijk 'circusnummer' zijn waarbij ook de meest doorgewinterde harpkenner zich nog kan verbazen over de wonderlijke klanken waar een harp toe in staat

is. Met een scheef oog kijkt de componist naar het lot van drie beestjes die door veel mensen voornamelijk als lastposten worden gezien: de mier, de sprinkhaan en de mug.

Het eerste deel, 'Late-night Ant-ics' verbeeldt de eindeloze stoet mieren die zich schijnbaar zorgeloos een weg banen. Met een zware swing-beweging, jazzy akkoorden en 'toonbuigingen' met de pedalen klinkt dit deel heel aanlokkelijk.

In 'The Lonely Locust' mijmert een eenzame sprinkhaan over wat had kunnen zijn: hij heeft het feest gemist en verlangt ernaar zich weer bij de zwerfende menigte te voegen. Het is een klaagzang in een wiegend, melancholiek ritme, met veel wonderlijke flageolet-effecten.

Het derde deel wordt gekenmerkt door snelle bisbigliando-effecten (trillers op twee snaren die dezelfde toon geven) en veel avant-gardespeelmannieren, waaronder glissando's met de stemkruk. De titel 'Mosquito Massacre' doet een groot drama vermoeden, maar meer verklappen zou de verrassing bederven. Het stuk heeft heel wat verrassingen in petto als de muggen ten strijde trekken!

Hans Maas
6 februari 2009

Ronald Brautigam speelt op een Pleyel fortepiano uit 1842

Agenda 2008-2009

- 1 vrijdag 19 september 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Storioni Trio Amsterdam
- 2 zaterdag 4 oktober 20 uur Ermelo Lukaskerk
Jupiter Strijktrio
- 3 zaterdag 18 oktober 20 uur Zeewolde Open Haven
Devich Trio
- 4 zondag 9 november 14 uur Harderwijk Catharinakapel
Carla Leurs & Anthony Romaniuk (viool, piano)
- 5 zondag 23 november 14 uur Nunspeet Hotel Vennendal
Elisabeth Smalt & Riko Fukuda (viool, fortepiano)
- 6 zondag 14 december 14 uur Nunspeet Hotel De Sparrenhorst
Fancy Fiddlers
- 7 zondag 11 januari 14 uur Harderwijk Cultureel Centrum
Rotterdams Kamerorkest met Johan Noothout (trombone)
- 8 zondag 1 februari 14 uur Ermelo Lukaskerk
Ronald Brautigam (fortepiano)
- 9 zondag 15 februari 14 uur Nunspeet Hotel Vennendal
Lavinia Meijer (harp)
- 10 zaterdag 28 februari 20 uur Ermelo De Dialoog
Yoram Ish-Hurwitz (piano)
- 11 vrijdag 13 maart 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Ensemble Oostenrijk-Jansen (sopraan, hobo, cello, klavecimbel)
- 12 zaterdag 28 maart 20 uur Zeewolde Open Haven
Párkányi Kwartet

Onze contactpersonen geven u graag informatie:

voor Nunspeet dhr. W.J. Bömer	E-mail: info-nunspeet@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 252968
voor Harderwijk dhr. W. Molendijk	E-mail: info-harderwijk@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 421704
voor Ermelo mevr. H. van Manen-Aartsen	E-mail: info-ermelo@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 563634
voor Putten dhr. L. van Wijk	E-mail: info-putten@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 353842
voor Zeewolde dhr. H. W. de Wit	E-mail: info-zeewolde@randmeerconcerten.nl Telefoon: 036 5223272
secretariaat dhr. R.G. Lemmens	E-mail: secretaris@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 415593 Guido Gezellelaan 36, 3842 XM Harderwijk
financiën dhr. H. Berkouwer	E-mail: penningmeester@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0577 411242 Hertlaan 3, 8076 PG Vierhouten
concertcoördinator: dhr. R.A. Norg	E-mail: coordinator@randmeerconcerten.nl Telefoon: 0341 551703 Margrietlaan 9, 3851 RS Ermelo
publiciteit/perscontacten: dhr. M. de Lussanet	E-mail: publiciteit@randmeerconcerten.nl
websitebeheer: concertbrieven: dhr. A.P. Kuiper	E-mail: webmaster@randmeerconcerten.nl E-mail: media@randmeerconcerten.nl
website Randmeerconcerten	www.randmeerconcerten.nl

aanvraag programmaboekje, zie secretariaat of vul het formulier op de website in.

Adressen van de concertlocaties:

Ermelo	De Dialoog	Raadhuisplein 4, 3851 NT
Ermelo	Lukaskerk	Landgoed Veldwijk 3853 LC
Putten	Kasteel De Vanenburg	Vanenburgerallee 13, 3882 RH
Zeewolde	Open Haven	Kerkplein 8, 3891 ED
Harderwijk	Catharinakapel	Klooster 1, 3841 EN
Harderwijk	Cultureel Centrum	Stationslaan 26, 3842 LA
Nunspeet	Hotel Vennendal	Vennenpad 5, 8072 PX
Nunspeet	Hotel De Sparrenhorst	Eperweg 46 8072 DB
Zeewolde	Open Haven	Kerkplein 8, 3891 ED

Randmeerconcerten

klinken

als kamermuziek in uw oren!

zeewolde harderwijk
randmeerconcerten
nunspeet ermelo putten